

10 Mill. Kr., vilde kun blive halvt saa stort, hvis Aktiekapitalen var dobbelt saa stor.

Efter hvad jeg her har udviklet, kan jeg ikke indse, at „De danske Sukkerfabrikker“s Regnskab i nogen Henseende hjemler Lovgivningsmagten Ret til at beskære den Beskyttelse, vor Sukkerindustri nyder her i Landet, og som er bleven beskaaret adskillige Gange under den nuværende Toldlov.

I Lovforslaget fraviger man ogsaa den gamle Værdibestemmelse: Lyshedsgrænsen, og gaar over til Polarisation. Det er jeg ogsaa en Modstander af, og jeg giver Købmændene Ret i deres Henvendelse til Folketingets Toldudvalg om, at Overgangen til Polarisation sikkert vil give Anledning til mange Kvaler og Genvordigheder, som man under den nuværende Lyshedsbestemmelse har været fri for. Polarisation bruges i andre Lande til Bestemmelse af Raasukkerets Værdi overfor Raffinaderierne, til at udfinde dets Rendement. Rendementet findes ved, at man multiplicerer det Tal, der angiver Askeindholdet i en Sukkerprøve, med Tallet 5, og trækker dette fra Polarisationstallet. En Sukkerprøve, der viser en Polarisation af 97 pCt., indeholder i Regelen 0,6 pCt. Aske, og det multiplicerer man med Tallet 5, det er altsaa 3 pCt. Det trækker man fra de 97, saa fremkommer Rendementsprocenten 94. Med andre Ord, har jeg en Sæk Sukker paa 100 Pd. til Polarisation 97, er dens Rendement 94 pCt. Til denne Bestemmelse benyttes Polarisationen, men overalt i de andre Lande benytter man overfor Konsumenterne Lyshedsgrænsen som Værdimaaler. Det er det, der handles og købes efter. For at vise, hvor vanskelig og varierende Polarisationen er, meddelte Repræsentanten for Maribokredsen i det andet Ting, at han havde sendt en Del Prøver, som var udtagen fra Andelsfabrikken i Nykøbing, til forskellige Laboratorier, og faaet det Resultat, at Opgivelserne varierede fra 90 til 97 pCt. Prøverne vare sendte til 8 Laboratorier, hvoraf 2 i Tyskland og 6 i Danmark. En af de danske Laboratorieførstandere erklærede, at det forstod han sig ikke paa, det kendte han ikke noget til, og sendte Prøven tilbage. De to tyske Laboratoriers Polarisationbestemmelser vare meget nær hinanden, og Steins Laboratoriums nærmede sig stærkt dertil. Men at Bestemmelserne i det hele varierede stærkt, er sikkert. Desuden er der i Sukkeret et Stof, der hedder Raffinose. Det fremkommer særligt

i de meget tørre Aar. Der fremkommer da i Roerne et Ikke-Sukker, som bevirker, at skønt Sukkeret polariserer lige højt, svarer Rendementet, den virkelige Sukkerværdi, ikke dertil. Vi havde for nogle Aar siden ved Nykøbing Fabrik det Tilfælde, at „De danske Sukkerfabrikker“ klagede over, at der var Raffinose i det Sukker, vi den Gang solgte til dem. Ved en analytisk Undersøgelse paa Steins Laboratorium konstateredes det ogsaa, og det Beløb, vi skulde udrede i Erstatning, var omtrent 50,000 Kr. Vi sendte saa Prøver til tyske Laboratorier. De konstaterede ganske vist ogsaa Tilstedeværelse af Raffinose, men i saa ringe Grad, at Erstatningskravet bortfaldt dermed.

Naar nu alle disse Momenter skulle tages i Betragtning af Toldfunktionærerne, og disse skulle lære hele den Historie, saa beklager jeg disse ulykkelige Mennesker. Men jeg beklager ogsaa os, som skulle underkaste os disse Tolderes analytiske Sagkundskab. Vi se, hvorledes vi i det almindelige praktiske Liv kunne finde Eksempler paa Ulemperne. Nu kommer der en Kone, Madam Jensen, som har været vant til hele sit Liv igennem at forsyne sig med Sukker hos sin Urtekræmmer; og en skøn Dag siger Urtekræmmeren til hende: Naa, lille Madam, hvor højt polariseret Sukker ønsker De i Dag? Konen er jo nødt til at tro, at Manden er bleven lidt forstyrret. Der er, finder jeg, ingen Grund til at belemlre Toldetaten med større eller flere Opgaver, end den hidtil har haft, særlig fordi det bliver nødvendigt, hvis det Lovforslag, der ligger paa vort Bord om Stempelafgiften paa Vin, bliver ophøjet til Lov i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, at lade en Del af Befolkningen gaa op i Toldetaten for at passe paa, hvad Resten drikker.

Min afdøde Fader udtalte om Sukkerroekulturen, at den skulde være Vel-færdsspreder for de store og de smaa Hjem. Han henvendte sig i 50'erne til Regeringen og forespurgte, hvorledes den vilde stille sig, dersom han indførte Sukkerroekulturen her i Landet, og den daværende Finansminister, Grev Spønneck, svarede ham, at han vilde lægge denne Industri alle de Hindringer i Vejen, som han kunde. Det var rene Ord, og dermed opgav min Fader den Gang foreløbig den Sukkerfabrikation. Derefter optog „De danske Sukkerfabrikker“ en Del Aar senere Tanken og rejste disse Sukkerkogerier rundt omkring i Landet. Til Trods for de mange sløje Aar og de lave Priser,